

מאחורי המחלוקת של קורח ועדתו עמדה שיטה רעיונית שלמה. הם חלקו לא רק על עצם הכהונה, אלא גם על כללות התפיסה של עבודת-ה', כפי שניתנה למשה בסיני. מול התפיסה של התורה הם העמידו שלוש תפיסות חלופיות, המרומזות בשלוש האותיות של המילה 'קרח'.<sup>1</sup>

דרכי הביטוי של האדם הן שלוש - מחשבה, דיבור ומעשה. המחשבה והדיבור שייכים לחלק הרוחני של האדם (המחשבה היא רוחנית והדיבור מחובר עם המחשבה). לעומתם, המעשה שייך יותר לחלק הגשמי, שכן עניינו של מעשה הוא לבצע דברים בתוך העולם הגשמי.

### מעמד הכהונה

התורה מלמדת את השילוב הנכון בין המחשבה, הדיבור והמעשה בעבודת ה'. מצד אחד, המעשה הוא העיקר<sup>2</sup>, ומצד שני נדרש האדם למלא את המעשה בתוכן רוחני - כוונה ורגש. מבחינת המעשה, שווים כל בני העם היהודי, שכן כולם מקיימים את מעשה המצוות באורח זהה, אולם מבחינת הכוונה והרגש - כאן יש הבדלים גדולים.

לכן לצד חשיבותו של המעשה, מדגישה התורה את הצורך במעמד הכהונה. הכהנים מסמלים את הרוחניות היתרה, ותפקידם לרומם את העם לדרגות גבוהות יותר של קדושה ורוחניות.

### שלושה קווים

השילוב הזה בא לידי ביטוי באות ה. האות הזאת מורכבת משלושה קווים. מוסבר בתורת הקבלה והחסידות<sup>3</sup>, שהקו העליון והימני, המחברים יחדיו, מסמלים את המחשבה והדיבור, שגם הם מחוברים. הקו השמאלי, הקצר, מסמל את המעשה. וזה המבנה הנכון של עבודת ה': המחשבה והדיבור, שהם הצד הרוחני, עומדים במעמד נפרד מהמעשה, והמעשה מתיישר עם הקו התחתון שלהם.

קורח ועדתו אינם מקבלים את התפיסה הזאת והם מציגים שלוש תפיסות אחרות. האחת מרומזת באות ק. היא דומה מאוד לאות ה, בהבדל אחד - הקו השמאלי אינו מתיישר עם הימני אלא יורד למטה יותר. כלומר: אם המעשה הוא העיקר, אפשר להתנתק לגמרי מהרובד הרוחני ולשים את הדגש אך ורק על הצד הגשמי.

### השילוב הנכון

או תפיסה מנוגדת לחלוטין: העיקר הוא הכוונה והרגש, הצד הרוחני של עבודת ה', ואין משמעות לעשייה הגשמית. זו האות ה, שבה יש רק שני קווים (מחשבה ודיבור), וקו המעשה חסר לגמרי.

אולם עיקר טענתו של קורח מרומזת באות ח. גם היא דומה מאוד לאות ה, אלא שבה אין נתק בין קווי המחשבה והדיבור לקו המעשה. קורח מעמיד את המעשה בדרגה שווה למחשבה ודיבור, ומכיוון שמבחינת המעשה שווים כל בני-ישראל, אין סיבה לתת מעמד מיוחד לכהנים.

אלא שכל הרעיונות הללו הם נגד ה' ותורתו, כי רצון ה' הוא שלצד חשיבותו של המעשה יינתן דגש מיוחד ומעמד מיוחד לכהנים ולהיבט הרוחני של עבודת ה'.